MIELIPIDE

Itse kannatan suojelua, kuin myös vihreää taloutta, missä ovat mukana Suomessa uusiutuvat luonnonvarat, turve, puu ja vesi. **ARTO KETOLA LUKIJALTA-PALSTALLA**

LUKIJALTA

Median vahtikoirat nukkuvat

Media kirjoittaa runsaasti mayakansan viimeisestä päivästä ja esittelee ikivanhaa korkeakulttuuria samalla.

Kirjoitin aiheeseen liittyen romaanin, joka syntyi samaan aikaan kun olin luonnontieteilijänä väittelemässä valtiotieteissä ja EU teki selvitystään siitä, miten suomalaiset ja 16 muuta kansakuntaa tuntee yhteiskuntatieteitä, politiikan aakkosia ja käsitteitä.

Suomi oli peränpitäjä ja tulosta ei medioissa juurikaan ihmetelty.

Lapin Kansassa, Kajalan Maassa ja Aamulehdessä siitä oli pieni uutinen sekä Vapaan Suomen numerossa 3 vuonna 2007. "Kansa ei ymmärrä politiikkaa" oli otsikkona ja näin se tutkimuksen mukaan Suomessa näytti olevankin.

Suomi kun oli peräpitäjä liki kaikessa mahdollisessa.

Kun noin kolmannes Euroopan kansalaisista oli politiikan kanssa hämillään, Suomessa vastaava luku oli noin puolet kansalaisistamme. Heidän vastauksissaan politiikkojen puheet ja käsitteet olivat joko aina tai liki säännöllisesti mahdottomia asioita ymmärtää, puppusanoja.

Se oli kuin tilaus uudelle poliittiselle liikkeelle.

Asiaa pohtineet päättelivät tämän johtuvan pääosin mediastamme. Meiltä kun on aina puuttunut sellainen vapaa tiedottaminen, jossa riippumattomia mielipidelehtiä olisi vaikkapa samaan tapaan satamäärin kuin Saksan monimuotoinen valtamedia edustaa.

Suomessa jopa käsitteistö oikeistosta ja vasemmistosta on vaikea.

Ay-politiikassa pääosa kokee olevansa porvari mutta vasemmiston hallitsemassa politiikassa (22 prosenttia).

Suomalaisethan ovat vahvasti järjestäytyneitä, ja meillä voi olla hallitus, jossa edustettuna ovat kaikki kuviteltavissa olevat poliittiset eurooppalaiset äärisuunnat. Sitä maailmalla ihmeteltäisiin, ellei Suomea tunnettaisi.

Toimittaja vallan vahtikoirana on muuttunut epämääräiseksi. Julkisen keskustelun, politiikan, talouden ja hallinnon esityslistan laatii eliitti, joka ohjaa myös ihmisten mieltymyksiä haluamaansa suuntaan. Siis siihen, millaisia asioita pidämme hyvinä tai luonnollisina yhteiskunnassamme.

Mediahan voisi toki nostaa esille myös sellaisia asioita, joita eliitti ei ehkä haluaisi, sekä kritisoida ja toimia kansalaiskeskustelun avoimena areenana, ei vain viihteenä.

Nykyisin sosiaalisen median suorempi vaikutus on tuonut esille kansalaisten arkielämän ja median johdatteleman yhteiskunnallisen todellisuuden välisen kasvavan kuilun, jossa yhtenä osana on juuri suomalaisten tutkimusten osoittama tietämättömyys.

On syntynyt purnaamista, jossa yksityisen ihmisen vaikutus on koettu vähäiseksi, vaalit turhiksi, ja tämä on johtamassa toimivan demokratian ja poliittisen instituution kriisiin.

Päätökset tehdään Helsingissä, Brysselissä, Wall Streetillä, jossa mediaa taas edustavat sellaiset megajätit kuin CNN, ABC, CBC, FOX ja tietysti NBC.

Saman aikaan kun EU teki omaa tutkimustaan ja itse väitöskirjaani, kirjoitin suuresta aineistosta romaanin, jossa mayakansan maailma oli yhtenä punaisena lainkana.

Oikeasti koko Suomi on tyrmistynyt. Emmehän me päätöksen kaikkia taustoja tiedä, mutta maalaisjärki on raakaa ja rehellistä. Yhteistä eurooppalaista valuuttaa pitää kyllä tukea jälkikäteen kirjoitettavilla pelisäännöillä, mutta oman väen työllistämisessä kokoomusministeri luikkii lakikirjansa taakse piiloon.

Tältähän tämä näyttää. Ja niin mediayhteiskunnan asiat ovat, miltä ne feisbuukissa näyttävät.

Ennen kuin ryhdyn soinilaiseksi kokopäiväpopulistiksi, haluan muistuttaa mittasuhteista. Yksi suurristeilijä on työllistänyt lounaisessa Suomessa yli 20 000 ihmistä pariksi vuodeksi kerrallaan. Tuo määrä on noin puolet maasta neljän viime vuoden aikana hävinneistä yksityisen sektorin työpaikoista.

Eikä kyse ole vain hyvistä hitsareista, joista on kroonINEN pula. Näiden paattien teräsrunkoja rakentaa vain kymmenen prosenttia koko porukasta. Loput tekevät suunnittelua, hyttejä, kalusteita, värejä, sisustusta.

Yhteen loistopaattiin saatetaan pykertää tuhatkunta veistostakin, melkein huvin vuoksi. Eikä tuo tekijäporukka enää ole Turussa perjantaisin persettä penkkiin kiskovaa kovan linjan kommarijengiä.

Pelkästään pienestä kotipitäjästäni Alastarolta varvi on työllistänyt toistasataa miestä ja naista: pienyrittäjiä poppoineen, hytin rakentajia, putki- ja sähkömiehiä, reeraajia.

Kun tässä väki on mennyt sekaisin presidentti Niinistön palkkionalennuksesta, niin muistutan vain, että yksi telakan duunari olisi maksanut työpaikastaan veroja saman, minkä presidentti omistaan tinkii. Mutta hei, me kokoomuksessa johdetaankin maata edestä!

Kyllä hallituksessa on pitänyt ymmärtää risteilijätilauksen merkitys. Kysymys on ollut ideologisesta valinnasta. Suomen tulevaisuus on nyt laskeutunut porvarin kämmenelle, johon markkinaliberaalit pukujussit hönkivät innovaation ilosanomaa.

Keksikää uutta, työllistäkää itseänne, maailmalla on mahdollisuuksia, osaaminen on etumme ja Pisa-tutkimuksissakin pärjäämme niin hyvin!

Jan Vapaavuoressa on samaa stadilaista naiiviutta kuin vihreiden Anni Sinnemäessä, joka silmä kirkkaana odottaa likvidoitavaksi määräämältään turkisalalta luovuutta. Rohkeutta duunarit ja pienyrittäjät: hallitus vie teiltä vain leivän – jäähän siihen vielä kaksi tervettä kättä.

Palataan asiaan. Episodin merkittävin opetus lienee siinä, että omistajuudella on merkitystä.

Ranskalaiset olivat valmiita tukemaan omaa telakkaansa samoin kuin me maajussit olemme tukeneet omia ruokafirmojamme, itkien ja kiroten.

Arvelen, että Suomen hallitus joutuu vielä ottamaan telakkateollisuudenkin rippeet haltuunsa mutta ilman risteilijätilauksia. Ylpeys käy lankeemuksen edellä, vallankin silloin kun oma ideologia panee kaikenlaista valtion väliintuloa hanttiin.

Vahva euro ja heikko tuottavuus ovat syöneet kilpailukykymme. Suomi unelmoi innovaatioraporttien taikapiirissä.

Hallitus toljottaa tulevaisuutta kuin sonni outoa veräjää ja antaa laitumen lahota.

Voi näitä voittajia.

Matti Luostarinen
professori,
filosodian tohtori,
valtiotieteen tohtori

Ulkoilmaa?

Ovatko traktoreiden ohjaamot liian hyviä, kun välillä kaahataan naama ravassa mönkijöillä? **Vanha mopomies**

Patsas tienattu

Kun Kekkosen jälkeisiä merkkihenkilöitä ei enää ole, tehkää tunaripatsaspuisto ja laittakaa jo Vapaavuori tilaukseen. **Alasajon mestarit**

Terävä puhallus

Hallitus ei laskenut promillerajaa, voisi sattua omalle kohdalle? **Omakin etu**

Töitä luvassa

Tulevilla sukupolvilla menee ainakin 50 vuotta Suomen jälleenrakentamiseen kokoomuslaisten kirkasotsien markkinapalvonnan jäljiltä. **Savuavat rauniot**

Rintamaan

Kaikki maidontuottajat (A-B-C) etelää puolustamaan. Muuten pohjoinen unohtuu. Olette nollarajan takana. **Navettaan investoinut etelän yrittäjä**

Edes metsä vapaana

Arvoisat mepit ja vaikuttajat! Pitäkää Suomen puolia edes metsäasioissa, ettei EU määräile. Riittää älyttömät säädökset maataloudessa ynnä muualla. **Toivomus**

Virkavaltaa

Hyljejuttu kertoi, miten MMM:n virkamies voi tehdä mitä tahansa, tai olla tekemättä. Lopulta KHO hyväksyy virkamieheltä mielikuvituksellisimmankin sepityksen. **Ei nimimerkkiä**

Kilpailua

Ruotsin maidontuottajat joutuivat myymään tappiolla, että Arla sai markkinarakoa Suomeen. Nyt Arla vaatii hirvittäviä sakkoja Valion kaatamiseksi. **Ei nimimerkkiä**

MARKKU VUORIKARI

Perussuomalaiset kansanedustajat Lauri Heikkilä, Reijo Hongisto ja Pirkko Mattila vannovat metsäenergian nimiin.

Biopolttoaineita koskeva direktiivi tulossa

Euroopan unioni on pala palalta, säädös säädökseltä murentanut kansallista metsäomaisuuttamme. Se mikä meille on ollut arvokasta, kunnioitettua ja taidolla hoidettua, on häviämässä EU:n direktiivivyörytyksen ja mahtipontisen julistamisen alle.

Tulossa on uusi julistus, biopolttoaineita koskeva direktiivi, joka vaatisi metsäsuunnitelmaa biopolttoaineiden käytön vuoksi. Jälleen on odotettavissa uutta EU-byrokratiaa itsestäänselvyyksiä vahtimaan.

Meillä on yllin kyllin Natura-suojelukohteita, mutta sekään ei näytä riittävän yltiövihreälle politiikalle. Suojeluohjelmat ovat hyviä ja niitä on jo tarpeeksi. Suomalainen metsätalous on myös hyvää, sekin on luontoarvoja kunnioittavaa. Vanha sanonta "kirves on metsän paras hoitaja" ei ole vanhentunut.

On helppo pitää lämpimästä kodista ja varsinkin, kun se on lämmitetty kotimaisella uusiutuvalla energialla. Energiastrategiaamme sopii öljyn ja kivihiilenkin käyttö, vaikka ne ovat maasta kaivettavia uusiutumattomia luonnonvaroja.

Toki olisi suotavaa, että Itämeren öljytankkeriliikenne vähenisi samoin kuin kivihiilikasat satamissamme ja kotimaisten lämpövoimaloidemme pihoilla. Tuotu energia ei paranna kauppatasettamme, mikäli emme saa vientiin samanaikaisesti tuotteita vastaavan määrän.

Energiastrategiaamme sopii myös se, että käytämme puuta energiantuotannossa. Metsä kasvaa ja uudistuu toisin kuin öljy tai kivihiili.

Tuulivoimaakin tarvitaan, vaikka sangen huonosti valtavat tuulimyllyt esimerkiksi tunturimaisemaan luonnonpuiston reunalle istuvat. Tuulivoiman käyttö edellyttää aina rinnalleen myös säätövoimaa. Mitä enemmän tuulivoimaa, sitä enemmän säätövoimaa tarvitaan.

Tuulimyllyt ovat tuontitavaraa, joten se häviää mielestämme kotimaiselle biomassalle.

Uusi direktiivi on kansallisen lainsäädännön kaventamista, metsätilakohtaisen päätösvallan luisumista pois. Samalla se kaventaa perheviljelmien mahdollisuutta käyttää metsätuloa perheviljelmän osana.

Koska EU on ilmastostrategiaa hyväksi käyttämällä tunkeutumassa kansalliseen metsälainsäädännön alalle samoin kuin Lulucf-sopimuksella, ei voi kohta enää kuin voivotella EU:ta byrokratian lisääjänä. Siihen se kyllä pystyy, muttei talousongelmiaan ratkaisemaan.

Hiilitase on laskettava biologisesti, ei poliittisesti. Vanhat metsät eivät sido hiiltä kuten kasvavat metsät, vanhat metsät muuttuvat hiilivarastoiksi.

Metsämme ovat perinteinen elinkeinomme. Olemme saaneet biomassasta tervaa, turvetta, sellun raaka-ainetta, rakennusmateriaalia ja luontoarvoja, ekosysteemipalveluita, rinta rinnan.

Vuosien saatossa EU tekee miltei vainoharhaiseksi. Juuri nyt tuntuu, että salaisissa EU:n kabineteissa Suomi on sovittu tai suunniteltu EU:n Villiksi Pohjolaksi ja kabinettipoliitikkomme ovat tämän siunanneet.

Lauri Heikkilä
kansanedustaja (ps.)
Reijo Hongisto
kansanedustaja (ps.)
Pirkko Mattila
kansanedustaja (ps.)

Elämää Suomessa

Ohitsemme lipui juuri surullisenkuuluisat 20 000 henkilötyövuotta, kun loistoristeilijän teko ui vakaasti Ranskan telakalle.

Mutta eipä hätää, meille jäi ikioma EU:mme, jonka kanssa toimimme nuhteettomasti. Maksamme edelleenkin Kreikan nykyiset ja tulevat alijäämät sekä huolehdimme mahdollisesti muistakin maista, jotka eivät itse suoriudu velvoitteistaan.

Että näin meillä Suomessa – mitä nyt veroja korotetaan, työaikoja pidennetään ja muuta mukavaa.

Antti Esala
Honkajoki

Kielimanifesti 2013

Vuosi 2013 on suomen kielen juhlavuosi.

Parolannummella heinäkuun 29. päivänä 1863 vastikään senaattoriksi valittu J. V. Snellman ojensi keisari Aleksanteri II:lle manifestin, jossa vaadittiin suomen kielen asettamista viralliseksi kieleksi ruotsin rinnalle.

Keisarin käynnin kunniaksi paikalle pystytettiin muistomerkki Parolan leijona. Samalla siitä tuli suomalaisuuden heräämisen symboli. Manifesti johti tulokseen vielä samana vuonna. Mutta ei käytännössä.

Ruotsinkieliset käynnistivät vastatoiminnan, jolla pyrittiin mitätöimään manifestin toimeenpaneminen.

Otan esimerkin supisuomalaisesta Someron kunnasta, jossa kartanonomistajat vaativat vastoin lakia kunnallishallinnon pöytäkirjat kirjoitettavaksi vain ruotsiksi. Samaa käytäntöä noudatettiin sekakielisissä Tuusulassa, Perniössä ja Elimäellä vuoteen 1884 asti.

Ottelu suomi-ruotsi jatkui Nya Pressenin ja Hämeen Sanomien palstoilla huolimatta läänin kuvernöörin vaatimuksesta, että pöytäkirjat tuli kirjoittaa suomeksi.

NP syytti HS:ää "syvien rivien" villitsemisestä kielitaisteluun ja vaati ruotsin säilyttämistä virastokielenä. Uusi Suometar tuki NP:tä väittäen, että "fennomaanit ja suomenkielinen sanomalehdistö kiihottavat kansaa virkamiehiä vastaan."

Tähän HS vastasi kärjistäen: "...näissä oloissa, jos heidän (somerolaisten) kunnassaan virkamies käyttää suomen kieltä asiakirjoissaan, tämä joutuu syytteeseen virkavirheestä".

Vielä 1888 Someron koululaitoksen talouskirjanpito pidettiin ruotsiksi.

Mikään ei ole muuttunut 150 vuodessa. Vaikutusvaltaiset suomenruotsalaiset tahot käyttävät maan hallitusta kielipoliittisiin tarkoituksiinsa piittaamatta kansainvälisten suhteiden perusvaatimuksesta – monipuolisesta kielitaidosta.

Sen vuoksi, verrattuna Ruotsin, Norjan ja Tanskan kouluikäisten mahdollisuuteen hankkia jo oppivelvollisuuskoulussa kahden vieraan kielen taito, Suomen nuoret ovat sorretussa asemassa.

Yhden suuren kielen valinnan jälkeen kaikkien on opiskeltava häviävän pienen kielialueen ruotsia. Tulkinta, että ruotsin valinnaisuus olisi perustuslain vastainen, on tietoista vääristelyä.

Ensi kesänä Hattulassa juhlitaan suomen kielen virallistamisen 150-vuotismuistopäivää. Valmistelut ovat käynnissä ja Parolan leijona on entisöity juhlakuntoon.

On tullut aika ottaa seuraava askel, esittää manifesti virallisesti yksikielisestä Suomesta ja nuorten vapauttamisesta opiskelemaan tärkeitä kieliä.

Seppo Satamo
lehtori
Valkeakoski

Työllisyys ennen kaikkea

Vihreiden puoluesihteeri Panu Laturi kirjoitti Ilkassa 30.12.2012 otsikolla "Työllisyys ennen kaikkea".

Otsikkoa ja vihreää puoluetta ajatellessa tulee väkisin mieleen että vaalit ovat tulossa ja puolue tarvitsee äänestäjiä myös maaseudulta.

Puolueen teot ja tulevaisuuden tavoitteet ovat aivan muuta otsikon kanssa, jo muutaman esimerkin valossa:

1. Turkistuotannon lopettaminen ja turkistarhaiskujen salliminen.

2. Turvetuotannon lopettaminen, hiilen ja öljyn tuonnin salliminen.

Näiden kahden elinkeinon alasajo tarkoittaa jo yli kahdenkymmenentuhannen työpaikan menetystä maaseudulle. Tämän lisäksi:

3. Maaseudun tuotantoeläintiloille tehtyjen iskujen hiljainen hyväksyminen.

4. Vesivoimaa ei saa rakentaa. Vesivoimalla tuotettua sähköä sallitaan tuoda kuitenkin muista maista.

5. Ydinvoimaa ei saa rakentaa. Ydinvoimalla tuotettua sähköä sallitaan kuitenkin tuoda muista maista.

Itse kannatan suojelua, kuin myös vihreää taloutta, missä ovat mukana Suomessa uusiutuvat luonnonvarat, turve, puu ja vesi.

Yksityismetsätalous on myös elinkeino, eikä potentiaalinen suojelun kohde.

Arto Ketola
Jalasjärvi

VIERASKOLUMNI

Porvarin kämmenellä

Kokoomuksen ja ministeri Jan Vapaavuoren johdolla Suomen hallitus veti sitten linjan.

Eurooppalaista pelikirjaa luettiin niin, että ulkomaiseen telakkayhtiöön ei sijoitettu yhtään enempää yhteisiä euroja. Ranskalaiset kirjoittivat taulun uudestaan ja nappasivat suurristeilijän rakentamisen omilleen. Suomi valittaa asiasta ja on muutenkin hiukan surullinen.

Oikeasti koko Suomi on tyrmistynyt. Emmehän me päätöksen kaikkia taustoja tiedä, mutta maalaisjärki on raakaa ja rehellistä. Yhteistä eurooppalaista valuuttaa pitää kyllä tukea jälkikäteen kirjoitettavilla pelisäännöillä, mutta oman väen työllistämisessä kokoomusministeri luikkii lakikirjansa taakse piiloon.

Tältähän tämä näyttää. Ja niin mediayhteiskunnan asiat ovat, miltä ne feisbuukissa näyttävät.

Ennen kuin ryhdyn soinilaiseksi kokopäiväpopulistiksi, haluan muistuttaa mittasuhteista. Yksi suurristeilijä on työllistänyt lounaisessa Suomessa yli 20 000 ihmistä pariksi vuodeksi kerrallaan. Tuo määrä on noin puolet maasta neljän viime vuoden aikana hävinneistä yksityisen sektorin työpaikoista.

Eikä kyse ole vain hyvistä hitsareista, joista on kroonINEN pula. Näiden paattien teräsrunkoja rakentaa vain kymmenen prosenttia koko porukasta. Loput tekevät suunnittelua, hyttejä, kalusteita, värejä, sisustusta.

Yhteen loistopaattiin saatetaan pykertää tuhatkunta veistostakin, melkein huvin vuoksi. Eikä tuo tekijäporukka enää ole Turussa perjantaisin persettä penkkiin kiskovaa kovan linjan kommarijengiä.

Pelkästään pienestä kotipitäjästäni Alastarolta varvi on työllistänyt toistasataa miestä ja naista: pienyrittäjiä poppoineen, hytin rakentajia, putki- ja sähkömiehiä, reeraajia.

Kun tässä väki on mennyt sekaisin presidentti Niinistön palkkionalennuksesta, niin muistutan vain, että yksi telakan duunari olisi maksanut työpaikastaan veroja saman, minkä presidentti omistaan tinkii. Mutta hei, me kokoomuksessa johdetaankin maata edestä!

Kyllä hallituksessa on pitänyt ymmärtää risteilijätilauksen merkitys. Kysymys on ollut ideologisesta valinnasta. Suomen tulevaisuus on nyt laskeutunut porvarin kämmenelle, johon markkinaliberaalit pukujussit hönkivät innovaation ilosanomaa.

Keksikää uutta, työllistäkää itseänne, maailmalla on mahdollisuuksia, osaaminen on etumme ja Pisa-tutkimuksissakin pärjäämme niin hyvin!

Jan Vapaavuoressa on samaa stadilaista naiiviutta kuin vihreiden Anni Sinnemäessä, joka silmä kirkkaana odottaa likvidoitavaksi määräämältään turkisalalta luovuutta. Rohkeutta duunarit ja pienyrittäjät: hallitus vie teiltä vain leivän – jäähän siihen vielä kaksi tervettä kättä.

Palataan asiaan. Episodin merkittävin opetus lienee siinä, että omistajuudella on merkitystä.

Ranskalaiset olivat valmiita tukemaan omaa telakkaansa samoin kuin me maajussit olemme tukeneet omia ruokafirmojamme, itkien ja kiroten.

Arvelen, että Suomen hallitus joutuu vielä ottamaan telakkateollisuudenkin rippeet haltuunsa mutta ilman risteilijätilauksia. Ylpeys käy lankeemuksen edellä, vallankin silloin kun oma ideologia panee kaikenlaista valtion väliintuloa hanttiin.

Vahva euro ja heikko tuottavuus ovat syöneet kilpailukykymme. Suomi unelmoi innovaatioraporttien taikapiirissä.

Hallitus toljottaa tulevaisuutta kuin sonni outoa veräjää ja antaa laitumen lahota.

Voi näitä voittajia.

TIMO KAUNISTO
on alastarolainen talonpoika

timo.kaunisto63@gmail.com

VERKOSSA SANOTTUA

"Matematiikka on hyödyllistä"

Lisäkommentteja juttuun saattoi tulla Facebookin kautta. Juttu oli linkitetty Rakastan matematiikkaa -ryhmään.

Uudenvuodenpäivänä verkossa julkaistu juttu "Lukijat kirittävät lehdentekijöitä" kirvoitti eniten kommentteja vuoden alkupäivinä. Osassa mietittiin matematiikan roolia maailmassa ja innostuttiin matematiikkalehti Solmusta.

Kommentoijien mukaan kynnystä innostua laskemisesta pitäisi madaltaa. Lehtori **Mika Turusen** mukaan esimerkiksi agrologiopiskelijoilla koulussa laskeminen jää käytännön työstä irralliseksi.

"Matematiikkaa olisi tuotava esiin paitsi kouluissa myös maatalousalan lehdissä. Eikä pelkästään humanistin näkökulmasta, siis kirjoittamalla matematiikan tärkeydestä, vaan myös tuomalla viljelijöiden ongelmia lehtiin ja esittämällä, kuinka ratkaisemista voi helpottaa laskelmalla", Turunen kirjoittaa.

Osa puolestaan pohti sitä, mitä lehdessä pitäisi kirjoittaa. Nimimerkki Volvomies kaipaa juttuja ihmisten jaksamisesta ja elon huolista.

"Ja neuvoja mistä hakea apua ja miten toimia kun ongelmia ilmenee. Niin kukaan ihminen ei jäisi ongelmien kanssa yksin vaan aina löytyy ongelmiin ratkaisu ja elämä kyllä järjestyy."

Matti Myllyniemi rohkaisee Volvomiehen tapaan puhumaan asioista.

"Jos osaa heittää oman tärkeilyn ja turhan itsekritiikin romukoppaan saa itsekin enemmän. Minulle näin tapahtuu edelleenkin lähes päivittäin, morjestan jopa puolituttuja ja alan juttelemaan ja usein tulee tunne, että aina oppii jotakin uutta", hän kirjoittaa.

Päättäjille sataa palautetta

Heinäkuun alussa voimaantulevaa ce-merkintää rakennesahatavaralta kritisoitiin rajusti.

"Ce-merkinnän vuoksi kymmeniä pikkusahoja joutuu lopettamaan toimintansa kannattamattomana. Myös saha, jolla olemme sahauttaneet oman metsän rakennuspuut toistakymmentä vuotta. Taas yksi EU-säädös, josta on huomattavaa kansantaloudellista haittaa, muttei käytännön hyötyjä", Entinen EU-kannattaja kirjoittaa.

Muutenkin yhteiskunnan tekemiä päätöksiä ja niiden perusteluita ihmeteltiin.

"Liikenneviraston kanta on, että merikartta pitää olla maksullinen. Jos olisi tarjolla maksuttomia merikarttoja, pelkää Liikennevirasto, että liikkeellä saattaisi olla vanhentunutta materiaalia. Eikö asia ole juuri päinvastoin! Edullinen tai maksuton karttamateriaali kannustaa käyttäjiä pitämään paremmin huolta karttojen ajantasaisuudesta", **Karl Loveson** kirjoittaa.

Nimimerkki Vph kommentoi hiilen käytön lisääntymistä:

"Siinä toisessa sähköntuotantotavassa päästöt haudatataan syvälle kallioon, mutta kun se ei kelpaa Greenpeacelle niin kait se on pakko jatkaa päästöjen tupruttelua ilmakehään."

AIMO VAINIO
www.maaseuduntulevaisuus.fi